

פרשת זיכרון-ויכר

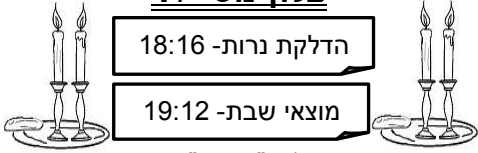
אור השבת

עלון מס' 47

הדלקת נרות - 18:16

מוצאי שבת - 19:12

* עפ"י זמני ת"א

"זכרות תיוך" | סיפור על הגר"מ אליהו זצ"ל

כשהייתי צעיר הייתי הולך עם שיער ארוך ומכנסיים קצרות, גופייה במקום חולצה ועגילים פה ושם. ההורים שלי כ"כ התביישו במראה שלי, אבל מה הם היו יכולים לעשות? הייתי בגיל של מרידה ועשייתי את זה עם כל ההידורים. מה שהחזיר אותי אל הקב"ה היה הרב אליהו זצ"ל. בכל פעם שהרב היה חוזר מבית

המלווים, התקרב אלי, לחץ את ידי בחום ואמר לי 'שבת שלום'. כל כך התביישתי שהרב כל כך מכבד אותי ואני יודע את מקומי. באותו רגע גמלה בליבי החלטה להתחזק, אבל היה לי מאוד קשה להיפרד מהשיער הארוך שלי, שעליו הייתה גאותי. התחלתי להתחזק, ללכת עם ציצית ולשמור שבת, אבל הייתי עדיין עם שיערי הארוך

פעם אחת שאלתי את הרב האם זה טוב שיש לי שיער ארוך. והוא השיב לי: "זה לא טוב בשביל בחור. זה מטבע פנים מיוחד. מושך דינים על האדם. לך תסתפר". ההחלטות של הרב. אבל הרב אף פעם לא הראה לי איזה קפיידא הרב גמרה אצלי את כל הספקות. מיד הלכתי לספר או משהו דומה. אני זוכר ששבת אחת הרב עזב את כל

לא בשמיים היא

"כי המצווה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא נפלאה היא מבך ולא רוזוקה היא. לא בשמיים היא... כי קרוב אליך הדבר מאוד בפיך ובלבבך לעשותו" (ל', י"א-י"ד) רש"י: "לא בשמים היא שאילו היית צריך לעלות אחריה וללמדה".

את התורה צריך ללמוד ולדעת **בבב מצב** - ואפילו אם תהיה בשמיים עלינו לעלות אחריה וללומדה ככתוב באבות: "הוי גולה למקום תורה", **כלומר, שצריכים ללמוד ולקנות תורה אפילו אם יצטרך לחיות בנכר בתנאי הגלות הקשים.**

התורה ניתנה במדבר, מיקומו המדויק של הר סיני שעליו ניתנה תורה אינו ידוע, זמן נתינתה שנוי במחלוקת, **זוהי מהותה של התורה שאין לא זמן ומקום-תורה יש ללמוד בבב מצב** ואפילו בשעת מיתתו.

מסופר על יהודי בשם אייזיק מעיר קראקא שחלם שכדאי לו לנסוע לפראג ולחפור תחת הגשר המוביל לארמון המלך ושם ימצא אוצר גדול. נסע ר' אייזיק לפראג ישר לגשר הסמוך לארמון, כשהתקרב ראה חיילים רבים המונעים מבני אדם להתקרב לגשר, הצטער ר' אייזיק שטרם לבוא מרחוק ועתה עליו לשוב הביתה ריקם, מרוב צער שוטט כל היום סביב הגשר כשהוא

מסופר על יהודי בשם אייזיק מעיר קראקא שחלם שכדאי לו לנסוע לפראג ולחפור תחת הגשר המוביל לארמון המלך ושם ימצא אוצר גדול. נסע ר' אייזיק לפראג ישר לגשר הסמוך לארמון, כשהתקרב ראה חיילים רבים המונעים מבני אדם להתקרב לגשר, הצטער ר' אייזיק שטרם לבוא מרחוק ועתה עליו לשוב הביתה ריקם, מרוב צער שוטט כל היום סביב הגשר כשהוא

"מי שמתנער מקיום מצוות מעשיות בטענה המיתממת ש"רחמנא ליבא בעי" (שבי לו לקב"ה בלב אהור ונכון של האבא ובאחשבת האבה) אף הקב"ה ישלם לו שכרו במחשבה בלבד, ולא במעשה- "מידה כנגד מידה" ~ ר' יחזקאל מנזאני ~

חידת השבוע
פטירת צדיקים
א. באיזה תאריך נולד ופטד חשה ?
ב. מי עוד נפטד באותו תאריך שבו נולד ?

שניית - הרב אבינר
ע: אחר לספר למנהל שר' אבינר בחבר מפרעים י? אישן?
ת: אחרי ששוחחת איתם ללא הועיל.
ע: לקחתי כסף מאחי ב'ו שרש' כיצד להחזיר ב'ו בושה?
ת: להחזיר בחשאי.
ע: מי שזוהר מחברו מצלמה ומסך המצלמה נשבר, האם צריך לקנות לחברו מצלמה חדשה, כאשר הנזק אזה כש מחיר מצלמה?
ת: כן. ולשלם הפרש המחירים לפני ואחרי.

עיונים בספר דינאל

מתוך עיוניו של
הרב זמיר
כהן פ"ט א"

ברק י"ב - עמ" באחרית הימים

היום נלמד מו אלו שיזכו להיות בראש הפירמידה האנושית באחרית הימים, ונשתדל כולנו בעז"ה להיכנס לקטגוריות ששכדן יהיה "כזוהר הרקיע" ו"כוכבים לעולם ועד".

"והבש"כילים יזהירו כוזהר הרקיע", "משנילים", אלו הם תלמידי החכמים שעוסקים בתורה והם "זהירו כוזהר הרקיע" - יגיעו לדרגה מאוד גבוהה כוזהר הרקיע. "ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד" - אלו הם אנשים אשר זוכים "להצדיק את הרבים", לעזור לאחרים להיות צדיקים, (נהאחד - אלא שהאל אורה בבית ספר ומלא את האדם תורה וראת שמים ומכניס בהם יסודות של אמונה ועבודת ה' לכל החיים, השני - כל אלא העוסק בזכיו הרבים, וזכא יעזרי תורה, מחזק אלוים ביהדות) אמ כך - "מצדיקי הרבים" אלו: 1. מלמדי ילדים. 2. מחזקי הרבים. ומיזע נמשלו לכוכבים? אחת הסיבות היא שמכיוון שכשרואים את הכוכב מרחוק הוא נראה מאוד קטן, אך, אם נתקרב לכוכב נגלה שכל כדור הארץ שלנו הוא כלום לעומת אותו כוכב שהיה נראה לנו קטן ומוזלזל, כך אותו הדבר כשמסתכלים על התפקידים האלו: אדם מלמד ילדים בבית הספר, שואלים אותו "במה אתה עובד?" עונה להם - "אני מורה בתלמוד תורה", יש שמסתכלים עליו ואומרים "בסדר... אורה בתלמוד תורה". "מה אתה עושה אחר הצהריים?" עונה להם - "יש לי שיעור בבית הכנסת, אני מארגן הרצאות... עושה שיעורי תורה...". יש שמסתכלים עליו במה של זכא ואלו!!! אך, כשאותו "מלמד תינוקות" או "עוסק בחזרה בתשובה" מגיע לימות המשיח פתאום כולם רואים עד כמה אותו אדם הוא אדם גדול, אותו אחד שכולם הסתכלו עליו בשכונה וזלזלו בו, אותו אחד שהקדיש את כל ימיו לזכיו הרבים, ארגון שיעורי תורה ולימודם של תינוקות של בית רבן, היה נראה בעיני אנשים כקטן, לפתע רואים אותו כולל בעולם האמת במעלה הגבוהה ביותר כ"כוכבים". בספר "חובות הלבבות" כותב רבינו בחי": "מזכה את חרבים גדולה מעלתו יותר מהצדיקים ואפילו יותר מהנביאים".

בשם הבל, בע"ה, נחזור לבין האלף לבני אלו...

תאמינו לי, גם אני לא מרוצה ממה שקורה כאן במיליון תחומים, אתם זוכרים איך חזרתי עצבנית מהגוש כשהוציאו את השבחי"ם. אבל מכאן ועד היחס הזה, המזלזל בכל מה שיש כאן, יש תהום ממש. כדאי לפעמים ללמוד, בתורה או אפילו בספרי היסטוריה, מה זה בדיוק גלות. מה זה עצמות מפתרות, מה זה ריסוק מוחלט, אנשים נרדפים שלא מסוגלים להגן על עצמם. רק לעמוד לרגע ולהבין. נכון שהמדינה לא ממש מושלמת, ואולי אפילו רבה הדרך עד לשלמות, אבל תראו איזה נס, איזה הבדל בין מה שהיה לפני 63 שנה למה שעכשיו". שוב השתררה דממה. יקי, שהיה בחור ישר ואמיתי, התנצל בפני כולם על חריפות הדברים והודה לרינה. "מסתבר שיש גם לי כמה דברים לתקן", אמר והשפיל מבט. הערכת את הכנות שלו. לדעת להודות בטעות, לדעת להודות לה - על כל הטוב שיש לנו. אם כן, מבינים אינו את משמעות הקמתה של מדינת ישראל, שהיא ממייה אותנו כעם הן מהבחינה הגופנית והן מהבחינה היומנית כפי שנמשיך לבאי בעזרת ה'.

זכות הלימוד בערונן להצלחת
מוריה בת כת-שבע הי"ו

מלאכת טווח

הלכה למעשה: מותר לחתוך ירקות דק דק לעורך הכנת סלט בשבת, ויאכלו עגונים וישבעו, ובתנאי שחותכם על דעת לאכול לאתרו. אבל מה שנוהגות כמה נשים לחתוך את הירקות דק דק בליל שבת קודם הסעודה, לעורך שלושת הסעודות, ולפני כל סעודה נותנות תבלינים בסלט, בודאי שאינן עושות כהוגן ועוברות על איסור מן התורה של "תולדת מלאכת טווח". ויש להסביר להן את חומרת האיסור בשפה ברורה ונעימה, שיחתכו את הירקות לפני כל סעודה ולא קודם לכן. ואם אין באפשרותן לחתוך את הירקות לפני כל סעודה, יש ליעץ להם שיחתכו את הירקות חתיכות קצת גדולות ולא דק דק, שבאופן כזה אין איסור כלל אפילו שלא לאתרו. או שיחתכו את הירקות דק דק קום כניסת השבת, ויתנו את התבלינים בשבת, שבזה בודאי אין שום חשש.

פינת האמונה

מתוך
מרכסי תל"ז

מדינת ישראל והקשר שלה לגאולת ישראל

השבת התנהל בסניף בני עקיבא דיון סוער. עמי העביר פעולה על משמעות מדינת ישראל כראשית הגאולה. יקי, שבתקופת הגירוש שהיה כשב"ח (שוהה בלתי חוקי) ב-"נצר חזני" והפעלים בנפשו עוד טריים, התעצבן על עמי וצעק לעברו: "תפסיק כבר עם הדיבורים האלה, אתה לא רואה שהמדינה הזאת בכלל לא יהודית, מי שעומד בראש המדינה רוצה שנהיה כמו אמריקה. אם למדינה הזאת התפללנו, לדעתי היה עדיף כבר להישאר בגלות". השתררה שתיקה ארוכה. כולם ידעו שהנושא טעון, אבל אף אחד לא דמיין שעד כדי כך. פתאום נשמע קול מכיוון בלתי צפוי. רינה, שכמעט ולא דיברה בפעולות, ביקשה את רשות הדיבור ופנתה אל יקי. עמי שמח והרגיש שהיא מסירה אבן מליבו. קשה מאוד לדבר מול יקי, הנושא טעון ורגיש מידי. רינה פתחה בהבהרה: "לא באתי להסביר יותר מידי לעומק עם מקורות, בשביל זה יש כאן הרבה שידועים יותר ממני. רק אתאר תחושה שיש לי. כולכם יודעים שסבתא שלי ניצולת שואה. על מה שהיא עברה שם היא לא ממש מספרת, אבל חלק מהדברים אני יודעת מהסיפורים שההורים סיפרו לנו, אתם יודעים, גיהינום זו מילה עדינה לתאר את מה שהחיות האלה עשו שם. אני מרגישה שלפעמים אנו שוכחים מהר מידי מה יש לנו כאן. יותר מידי בקלות אנו נותנים גט למדינה."

משוככות

1. ביום פארתו של משה.
2. הצבאונים.
3. בסוק: "ומל ה' אלוךך את לבבך ואת לבב זינך" ראשי תיבות אלו, מראש על התשובה.
4. גילויים ושיקוצים.

שאלות מהפרשה

1. "אתם ניצבים כולכם היום". מתי אידע הדבר? (דש"י)
2. על מו מסופר בתנ"ך שהפכו לחוטבי עצים ושואבי מים?
3. באיזה פסוק נרמז אלול?
4. איזו כינויים יש לפסלים בפרשתנו?